

truffet Foranstaltninger til at afhjælpe de i Andragendet fremsførte Bøværinger, forsaavidt de maatte findes grunde.

Svortil endvidere en Majoritet af Udvalget foreslog følgende Tillæg:

„man kan ikke tilraade, at det skeer paa saadan Maade, at den Fabrikkerne hidtil indvømmede Ret betages dem.“

Sagen kom imidlertid ikke til yderligere Behandling i Thinget.

De Fabrikker, for hvis Vedkommende der er Spørgsmaal om den omhandlede Rettighed ere følgende:

1. Brede Kobber- og Messingværk. Ved allerhøieste Bevilling af 14de Februar 1699 blev det tilladt, at alle de paa Hendes Majestæt Dronningens Kobbermølle i Kjøbenhavns Amt forarbejdede Kobbervæver maatte her ubi Riget uhindret omsøres og forhandles. En allerhøieste Confirmation af 22de September 1747 stadfæstede derefter Nymølle og dens daværende og efterkommende Eiere ved samme Frihed og Privilegium, som førstnævnte Bevilling og et til Poul Bøsthyber under 15de September 1738 udstedt Skjøde paa bemeldte Mølle indeholdt og omformelste, dog under Betingelse af, at det omsørende forarbejdede Kobber skulde stemples med Værkets Stempel, og at der til Kobberets Omsørsel ikkun maatte benyttes Landets egne Indsødte. Dette Privilegium blev ved Bevilling af 11te April 1794 henlagt alene til Brede Mølle og en paafølgende Confirmation af 8de Februar 1843 betegner det udtrykkelig som reelt men ikke indbefattende nogen udelukkende Rettighed. Privilegiet er senest confirmeret under 13de August 1856 med det Forbehold, at Confirmationen kun gjælder „forsaavidt deri ikke ved senere almindelige Foranstaltninger er skeet eller herefter skeer nogen Forandring.“

Ved allerhøieste Bevilling af 31te Mai 1728 blev det tilladt, at Poul Bøsthyber

og hans Arvinger maatte ubi Sjælland, Møen, Falster, Volland og Thyen forhandle de ved Brede Messingværk tilvirkede store og smaa Messing-Rjedler og Bækkener samt det saakaldte tykke og tynde Latum-messing. Under 22de September 1747 blev denne Bevilling allerhøiest confirmeret saaledes, at den deri ommeldte Frihed fremdeles skulde følge Brede Mølle og dens daværende og efterkommende Eiere, og overensstemmende hermed betegnes Privilegiet i en senere Confirmation af 8de Februar 1843 udtrykkelig som reelt men ikke indbefattende nogen udelukkende Ret. Senest er Privilegiet confirmeret under 13de August 1856 med det Forbehold: at Confirmationen kun gjælder „forsaavidt deri ikke ved senere almindelige Foranstaltninger er skeet eller herefter skeer nogen Forandring.“

2. Frederiksværk Kobberværk. Efterat det ved Bevilling af 21de November 1827 var bleven tilladt Administrationen for Frederiksværk og Gods at drive eller lade drive Kobberbaltværket paa Frederiksværk, blev der ved Bevilling af 19de April 1831 tillige meddeelt Administrationen Tilfaldelse til paa Frederiksværk at drive eller lade drive Kobberhammerværk med videre, som henhører til et fuldstændigt Kobberværk, samt under de i Fred. af 26de November 1768 fastsatte Vilkaar at constituere Handelsbetjente eller saakaldte Kobberførere til i Kongeriget Danmark at omsøre og udsælge alle paa bemeldte Værk forarbejdede og med sammes Stempel forsynede Kobbervæver, dog at de Personer, som constitueredes til at huse med Kobbervæver, skulde være bosiddende Borgere i danske Kjøbstæder. Da det var blevet bestemt, at bemeldte Kobberværk skulde afhændes, forespurgte Domainedirectoratet i 1855 hos Indenrigsministeriet, om der fra Sammes Side maatte være Noget til Hinder for, at Tilfagn gaves den eventuelle Kjøber om, at Bevillinger lig Administrationen for Frederiksværk og Gods under 21de November 1827 og 19de April 1831 med-